

Bir Kronik Böbrek Yetmezliği Hastasında Akiz Antitrombün III Eksikliğine Bağlı Erken Arteriovenöz Fistül Trombozu (Olgu Sunumu)

Harun ARBATLI*, Ergun DEMİRSOY*, Cevahir HABERAL**, Seher KEBAPÇIOĞLU **,
Aydın KARGI**, Ertan ONURSAL**

* Koşuyolu Kalp ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

** İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

*** PTT İstanbul Hastanesi, İstanbul

ÖZET

Düzenli olarak hemodializ uygulanan kronik böbrek yetmezliği hastalarında arteriovenöz fistül (AVF) trombozu, morbiditeyi artıran önemli bir komplikasyondur. Beş kez AVF operasyonu uygulanan ve son dört operasyon sonrasında heparine cevapsızlık nedeniyle erken dönemde AVF'de tromboz gelişen kronik böbrek yetmezliği hastası İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Anabilim Dalı'na sevk edildi. Hasta hiperkoagulabilité yönünden araştırıldı. Hematolojik tetkiklerinde Antitrombin III (AT III) düzeyi normalin %40'ı ($N = 80\text{--}120$) düzeyinde bulundu. Yeni bir AVF operasyonu öncesinde AT III konsantresinin intravenöz infüzyonu ile deficit giderildi. Lokal anestezi ile sol kolda daha önce yapılan radiosefalik AVF seviyesinin proksimaline yeni bir AVF operasyonu yapıldı. Operasyon sırasında heparinli serumun lokal intraluminal kullanılması ile efektif antikoagulasyon sağlandı. Postoperatif erken dönemde ve onsekiz aylık takibi boyunca AVF bölgesinde tromboz komplikasyonu görülmeli.

SUMMARY

Early Arteriovenous Fistula Thrombosis due to Acquired Antithrombin III Deficiency in a Patient with Chronic Renal Failure

Arteriovenous fistula (AVF) thrombosis is an important complication which increases the morbidity in patients with chronic renal failure undergoing regular hemodialysis. The patient with chronic renal failure that subjected to AVF operation for five times and experienced early thrombosis due to unresponsiveness to heparin in the last four procedures was referred to the Department of the Thoracic and Cardiovascular Surgery in İstanbul University, Faculty of Medicine. He was investigated for hypercoagulability state. Haemotologic studies revealed that the Antithrombin III (AT III) level was 40% of normal (Normal range=80%-120%). The deficit was completed with the intravenous infusion of AT III concentrate before the next AVF operation. A new AVF was reconstructed proximal to the former radiocephalic AVF on the left forearm with local anesthesia. Effective anticoagulation was obtained by using local intraluminal heparinized saline. No thrombotic complication was occurred at the AVF site early postoperatively and a follow up period of eighteen months.

GİRİŞ

Renal hastalıklarda trombotik ve hemorajik komplikasyonlar sık karşılaşılan durumlardır. Böbrek yetmezliklerinde görülen hemoraji eğilimi primer olarak üremiye bağlı trombosit fonksiyonlarının bozulması nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Yeterli dializ uygulanan hastalarda üremiye bağlı kanama eğilimi artık sorun olmamaktadır. Günümüzde böbrek yetmezliği hastalarında trombotik komplikasyonlar ön plana geçmiştir.

Örneğin nefrotik sendromlu hastalarda görülen trombotik komplikasyonlar, akut renal yetmezlikte görülen intravasküler koagülasyon gelişimi, dializ sırasında heparinizasyona rağmen ekstrakorporeal sistemin trombozu bu komplikasyonlar arasında sayılabilir.

OLGU

55 yaşında erkek hasta 1982 yılından beri İstanbul PTT Hastanesi'nde Tip II Diabetes Mellitus ve akciğer tüberkülozu nedeniyle

aralıklı olarak yatırıldı ve tedavi gördü. 1985'te, 1988'de ve son olarak da 1990 yılında sırasıyla 1 yıl, 9 ay ve 28 ay süreyle reaktiv eksüdatif tüberküloz nedeniyle antitüberküloz tedavi uygulandı. 1992 Mayıs ayında konjestif kalp yetmezliği, diabetik nefropati ve bağlı üremi, diabetik retinopati (Grade II-III), INH kullanımına bağlı toksik hepatit ve yaygın kronik dermatit nedeniyle PTT Hastanesi Dahiliye kliniğine yatırıldı. Diabete bağlı glomeruloskleroz (Kimmel-Stiehl-Wilson sendromu) ve kreatinin klirensinde giderek azalma nedeniyle hastaya hemodializ endikasyonu kondu. İlk önce sağ radiosefalik AVF açıldı ve yaklaşık 1 yıl süresince bu yolla dializ programı sürdürdü. Bu fistülün trombozu sebebiyle tekrar AVF operasyonu uygulandı. Ancak bu operasyonla birlikte toplam dört kez AVF operasyonu sonrası vasküler lumen kalitelerinin çok kötü olmamasına ve son iki operasyon sırasında sistemik heparinizasyon yapılmasına rağmen erken dönemde intralüminal tromboz gelişti. Hasta ileri tetkik ve gerekli dializ yolu için İstanbul Tıp Fakültesi Göğüs Kalp ve Damar Cerrahi Anabilim Dalı'na sevk edildi. Hasta da muhtemelen subklinik olarak geçirilmiş Hepatit B Virüs infeksiyonuna bağlı HBsAg pozitifliği vardı. SGOT: 274 IU/L, SGPT: 254 IU/L, Alkalen fosfataz: 583 IU/L idi. Hastada kronik karaciğer hastalığı da bulunduğu ve koagulasyon faktörlerinin sentezinde uyumsuzluk olabileceği düşünüllererek İç Hastalıkları Hematoloji Ünitesi ile konsulte edildi. Hiperkoagulabilité yönünden araştırılan hastanın hematolojik laboratuvar değerlerinin taranmasında plazma Antitrombin III düzeyi normalin %40'ı düzeyinde bulundu. AT III düzeyindeki düşüklük, geçirilmiş toksik hepatit ve HBV infeksiyonu sonrası gelişen kronik karaciğer hastalığının sonucunda AT III sentezinin azalmış olmasına bağlandı. Hastada AT III infüzyonu ile defisitin giderilmesi kararlaştırıldı. Operasyondan 8 saat önce intravenöz AT III solüsyonu infüze edildi. Lokal anestezi altında sol ön kolda önceki AVF operasyonu insizyonunun proksimalinden longitudinal insizyon ile radial arter ve sefalik ven prepare edildi. Arter cıdarında yer yer kalsifikasyon vardı, ancak arter lumeni düzgün yapıdaydı. Sefalik ven distal ucu radial artere 6/0

propilen sütur materyali ve kontinu teknik ile uç-yan tarzda anastomoze edildi. Radial arter ve sefalik vendeki klempler kaldırıldı. Arterde anastomoz hattında ve sefalik ven üzerinde proksimale doğru yayılan sistolo-diastolik tril palpe edildi. Postoperatif takibinde altı ay ara ile iki kez AT III replasmanı yapılan hastada 18. ayda halen AVF'nin dializ yolu olarak kullanıldığı belirlendi.

TARTIŞMA

Koagülasyon mekanizmasının doğal inhibitör faktörleri arasında Alfa-1 antitripsin, Alfa-2 makroglobulin ve AT III sayılabilir. Heparin kofaktör de denilen AT III, karaciğer parenkim hücreleri tarafından sentezlenen 65000 Dalton ağırlığında bir plazma proteinidir. Plazmadaki normal konsantrasyonu 300 mcg/ml.'dir (1). AT III düşük bir hızla bağlanarak trombini inaktive eder. Fakat heparinin ortamda bulunması ile bu reaksiyon büyük ölçüde hızlanır. AT III'ün ayrıca Faktör IXa, Xa, XIa ve XIIa'yı da inhibe edici özelliği vardır.

AT III eksikliği tromboembolik komplikasyon riskini artıran konjenital ya da akiz formu olan bir koagülasyon bozukluğudur. Konjenital AT III eksikliği ilk kez 1965 yılında Egeberg tarafından tanımlanmıştır (2). Daha sonra Konjenital AT III eksikliği konusundaki çalışmalar ilerlemiş ve bu hematolojik bozukluğun çeşitli subgrupları olduğu saptanmıştır. Konjenital AT III eksikliğinin normal populasyonda %0.02-0.05 oranında bulunduğu bildirilmektedir (3). Gebelik, doğum kontrol hapi kullanımı ve çeşitli cerrahi operasyonlar ile bu deficit belirgin hale getirek trombo-embolik komplikasyonlara sebep olabilmektedir (4,5).

Konjenital AT III Eksikliği:

Tip 1: Kantitatif ya da klasik AT III eksikliğidir.

Tip 1a: Heparin afinitesi normaldir.

Tip 1b: Heparin afinitesi anormaldir.

Tip 2: Kalitatif ya da fonksiyonel AT III eksikliğidir.

Tip 2a: Multifonksiyonel bozukluklardır ("AT III Budapest", "AT III Chicago", "AT III Tokyo").

Tip 2b: İzole serin proteazların inaktivasyonunda bozukluk vardır ("AT III Aalborg", "AT III Vicenza", "AT III Milano").

Tip 2c: Heparin bağlanmasıında izole bozukluk vardır ("AT III Paris", "AT III Basel", "AET AT III").

Toyama").

Akiz AT III eksikliği ise klinikte oldukça nadir saptanabilen bir patolojidir. AT III sentezinin azalması, renal ya da gastrointestinal yoldan AT III kaybı ya da AT III tüketiminin artmasına bağlıdır.

Akiz AT III eksikliği görülen klinik durumlar (6):

Azalmış AT III sentezi:

- 1- Karbontetraklorür entoksikasyonu
- 2-Amantia (bir tür mantar) entoksikasyonu
- 3-Hepatik koma
- 4-Fulminan hepatit
- 5-Karaciğer sirozu
- 6-Dekompanse Wilson hastalığı
- 7-Oral kontraseptif tedavi
- 8-Peripartum fazı

AT III tüketiminin artması:

- 1-Yaygın damar içi koagülasyon
- 2-ARDS
- 3-Akut renal yetmezlik
- 4-Renal transplantasyon sonrası rejeksiyon epizodu
- 5-Hemodializ
- 6-Kardiopulmoner bypass
- 7-Politravma
- 8-Peritonit ve reoperasyonlar
- 9-Yanık
- 10-Metastaz yapmış malin tümörler
- 11-Akut lösemi
- 12-Tropikal Malaria
- 13-Heparin tedavisi

AT III kaybı:

- 1-Nefrotik sendrom
- 2-Plazmaferez
- 3-Eksüdatif enteropatiler

Hepatit geçirmekte olan hastalarda AT

III seviyeleri üzerine yapılan çalışmalarla hastalığın seyri boyunca Hepatit A hastalarının plazma AT III seviyelerinde önemli bir değişiklik görülmediği, ancak Hepatit B ve Hepatit C infeksiyonları sırasında AT III seviyesinin düşüğü saptanmıştır (5,7). Özellikle kronik persistan hepatit, kronik aktif hepatit ve karaciğer sirozu geliştiği durumlarda AT III eksikliğinin daha da arttığı ve hiperkoagulasyon eğilimi yönünden bu hastaların takibinin önemi üzerinde durulmuştur (9,10). Uzun süre peritoneal dializi ya da hemodializ yapılan kronik renal yetmezlikli hastalarda plazma AT III seviyelerinin belirgin ölçüde düşüğü ve buna bağlı olarak trombotik komplikasyonlara sık rastlandığı bildirilmiştir (11).

Dialize bağımlı hastalarda hepatit gelişme riskinin normal populasyona göre daha yüksek olduğu göz önüne alındığında bu hastalarda AT III eksikliğine bağlı hiperkoagülabilité özellikle araştırılması gereken bir durumdur. Bu patolojik durumun önceden belirlenmesi bir çok trombotik komplikasyonun önlenmesinde yardımcı olacaktır. Dializ yolu için açılan arteriovenöz fistülün erken trombozu, eğer izah edecek cerrahi teknik bir kusur yok ise, AT III eksikliğine bağlı hiperkoagülabilité durumunu akla getirmeli ve yeni bir cerrahi girişim öncesinde gerekiyor ise eksiklik giderilmelidir. Bu yaklaşımın hasta morbiditesini azaltacağı kanınladıyalız.

KAYNAKLAR

- 1- Lewis JL, Salzman EW; Antithrombotic therapy, Rutherford RB (ed) Vascular Surgery, Philadelphia, Saunders, 1989 pp 288-290.
- 2- Egeberg O; Inherited Antithrombin III deficiency causing thrombophilia. Thrombosis and Diathesis Haemorrhagica 13:516-530, 1965.
- 3- Halal F, Quenneville G, Laurin S, Loulou G; Clinical and genetic aspects of Antithrombin III deficiency. Am J Med Gen, 14:737-750, 1983.
- 4- Hellgren M, Hägnevik K, Robbe H, et al; Severe acquired Antithrombin III deficiency in relation to hepatic and renal insufficiency and intrauterine fetal death in late pregnancy. Gynecol Obstet Invest 16:107-108, 1983.
- 5- Buller HR, Cate JWT; Acquired Antithrombin III deficiency: Laboratory diagnosis, incidence, clinical implications, and treatment with Antithrombin III concentrate. Am J Med 87(suppl 3B) 44-48, 1989.
- 6- Köstering H; Antithrombin III, Grundlagen, Diagnostik, Klinische Bedeutung und Therapie. Schattauer Verlag Stuttgart 1984.
- 7- Sas G, Peto I, Banghegyi D, Blasko G, Domjan J;

- Heterogeneity of the "classical" Antithrombin III deficiency. *Thrombosis and Haemostasis*, 43:133-136, 1980.
- Köstering H, Wraase R, Merten HA, Wieding J, Hartmann H; Zur Therapie mit oralen Antikoagulantien bei Patienten mit Lebererkrankungen S. 111-143. *Leber blutgerinnung und Haemostase* Editiones "Roche", 1984.
- Knot E, Cate JWT, Drijfhout HR; Antithrombin III metabolism in patients with liver disease. *J Clin Pathol*, 37:523-530.
- Tada K, Akamatsu K, Konno T; Importance of measuring plasma Thrombin-Antithrombin III complex when using Antithrombin III concentra-

te therapy in fulminant hepatic failure. *Scan J Gastroenterol* 26:1188-1192, 1991.

11- Toulon P, Jacquot C, Capron L; Antithrombin III and heparin cofactor II in patients with chronic renal failure undergoing regular hemodialysis. *Thrombosis and Haemostasis* 57(3):263-268, 1987.

YAZIŞMA ADRESİ

Dr. Harun ARBATLI

Koşuyolu Kalp ve Araştırma Hastanesi
Kadıköy-İSTANBUL